

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: שאולי חג'ג'

בשם המאשימה: עו"ד עדי בן חיים, עו"ד מור בר ומתמחה מר חיים גנון
בשם הנאשם: עו"ד עמית פרנטי

גזר דין

לאחר שנשלמה הבאת הראיות, בדיון מיום 19.2.24 שהיה קבוע להשמעת סיכומים, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן בו הודה הנאשם והורשע בעבירות המיוחסות לו. כחלק מההסדר ביקשה ההגנה, בהסכמת המאשימה, להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן. המאשימה הודיעה כי עמדתה העונשית לעונש מאסר בפועל, במתחם בין 9-18 חודשי מאסר. לאחר ששמעתי את נימוקי הצדדים, סברתי כי לא תצמח תועלת מהפניית הנאשם לקבלת תסקיר, ומנגד הוריתי על הפנייתו לממונה על עבודות שירות.

ביום 30.4.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. בתום הדיון, בעיקר בהתחשב בדבריו של הנאשם, שיניתי מדעתי והחלטתי להיעזר בשירות המבחן, תוך שהדגשתי כי קיים "פער משמעותי בין חומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, לבין נתוניו החיוביים כפי שעלו מדבריו לפני".

כתב האישום המתוקן

1. ברקע: הנאשם (יליד 1998) וגב' בר הילה חג'ג' (להלן: בר) בני זוג פרודים שהתגוררו בנפרד, ולהם ילד משותף יליד 2020, אשר התגורר עם אמו. ביום 15.11.21 בשעות הערב הגיע הנאשם במכוניתו בסמוך לביתה של בר, כדי להשיב את הילד לאמו. אביה של בר ואחותה אריאל (להלן: המתלוננת) יצאו בכיוון הנאשם כדי לקחת הילד. הנאשם סירב למסור את הילד לידי המתלוננת, ודחף את ידיה בעת שניסתה לפתוח את רצועת כיסא התינוק. בר צעקה לעברו, כי היא מאשרת לאחותה ולאביה לקחת את הילד. אז החל הנאשם בנסיעה מהירה מהמקום, כשדלת הנוסע שליד הנהג פתוחה, המתלוננת אוחזת בדלת ובכיסא, ואחיה הקטין רודף אחר הרכב ומכה בו כדי לגרום לנאשם לעצור. הנאשם המשיך בנסיעה לאורך כמה מטרים, בעוד רגליה של המתלוננת נגררות על הכביש. בשלב מסוים היא שחררה את אחיזתה ונפלה לכביש בחוזקה.

עמוד 1 מתוך 12

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

הנאשם עצר תחילה את הרכב, ואז המשיך בנסיעה מהמקום. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת נפילות קלה במרפק שמאל עם רגישות במישוש, המטומה ברגל שמאל עם רגישות קלה במישוש והמטומה בקרסול שמאל. היא פונתה מהמקום באמבולנס ונוקקה לטיפול רפואי בביה"ח. בגין מעשיו הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; נהיגה פוחדת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

תסקירים וחוו"ד

2. תסקיר מיום 12.11.24: הנאשם בן 26, גרוש ואב לילד בן 4, מתגורר בבית הוריו, עובד כעצמאי מזה כשלוש שנים בתחום הגינון, ובבעלותו עסק למכירת פרחים. הוא השלים 14 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית. עד כיתה י' למד בישיבה, ולאחר מכן השתלב בבית ספר מקצועי, שם למד במגמת מכונאות רכב. בגיל 18 המשיך בלימודים למשך שנתיים נוספות לתואר הנדסאי מכונות בהתמחות בציוד מכני, הנדסי ורכב. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, תחילה ביחידת בה שימש כפרוייקטנט, וחווה תחושות סיפוק והצלחה. בהמשך, לאחר שבת זוגו הרתה, השניים החליטו להתחתן, ובשל ההוצאות הכספיות הכרוכות בכך, ועל רקע קשייהם הכלכליים של הוריו, ביקש לשנות את תפקידו, ועבר לשמש כטבח במתכונת של "שבוע-שבוע", באופן שאיפשר לו להתפרנס במקביל לשירותו הצבאי. עם שחרורו מצה"ל נישא לבת זוגו לשעבר, אם בנו, ומאז עבד באופן רציף בעבודות שונות כשכיר, ובשלוש השנים האחרונות עובד כעצמאי.

לאחר כשנה ומחצה מנישואיהם ובעקבות קונפליקטים בין בני הזוג, ביקשה בר להתגרש. הנאשם, לדבריו, התקשה להתמודד עם החלטה. בתקופה הראשונית לאחר הגירושים הקשר בין השניים אופייני במתיחות סביב המפגשים עם הילד וסוגיות כספיות, ואף הוצא נגדו צו הרחקה. כיום יחסיהם תקינים, הוא נפגש עם בנו בהתאם להסדרי השהות ואף מעבר לכך, ולהתרשמותה של קצינת המבחן, ביטא מחויבות הורית גבוהה ביחס לבנו. בעת הנוכחית ומזה כמחצית השנה הוא בקשר זוגי.

הנאשם שיתף באשר למשפחתו הגרעינית, בן בכור מבין ארבעה. משפחה חמה, נורמטיבית, אוהבת ומלוכדת, אשר התמודדה במשך שנים רבות עם קשיי פרנסה ומצוקה כלכלית, תוך הסתייעות בגורמי הרווחה. בשל עבודתם המאומצת של הוריו שהיו ממוקדים בפרנסה, נטל על עצמו מגיל צעיר תפקידים הוריים ואחריות סביב הטיפול באחיו. גם כיום הנאשם, לדבריו, מסייע להוריו ולאחיו מבחינה כלכלית.

עמוד 2 מתוך 12

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, שלל התנסות בסמים, ובאשר לאלכוהול – צורך באופן מבוקר באירועים חברתיים ומשפחתיים ללא הגעה למצבי שיכרות. לדברי קצינת המבחן, הוא קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירות, במובן זה שצמצם מהתנהגותו התוקפנית והאלימה כלפי המתלוננת, ועם זאת ביטא תחושות בושה, חרטה וצער. לדבריו, באותה עת התמודד עם משבר הגירויים, וחש תחושות תסכול ואכזבה מפירוק התא המשפחתי. לטענתו, הוא סירב למסור את בנו למתלוננת בשל גילה הצעיר, וחש פגוע מהתעלמותה מסמכותו ההורית על בנו. הוא הוסיף, כי נוכחותו של אביה של בר גרמה לו לתחושות לחץ ובלבול, לנוכח המתח ומורכבות היחסים ביניהם בתקופה שקדמה לאירוע. קצינת המבחן התרשמה, כי במבט לאחור התמודד הנאשם באופן ביקורתי עם התנהגותו, אשר נבעה מאימפולסיביות וקשיים בוויסות. הנאשם התקשה לגלות אמפתיה להשלכות הרגשיות-נפשיות של הפגיעה במתלוננת, וביטא הבנה מצומצמת לצורך לפצותה, תוך התייחסות קונקרטיה להוצאותיה הרפואיות בשל הפגיעה הפיזית. הוא ביטא מוטיבציה ראשונית להשתתפות בטיפול, בצד רצון לבחון את יכולותיו להגברת הפעלת שיקול הדעת במצבי קונפליקט משפחתיים ושליטה בכעסים, כדי להימנע מאובדן שליטה.

קצינת המבחן שוחחה עם בר. לדבריה, ניכר שהנאשם מורתע מההליך המשפטי, ולא יצר קשר כלשהו עם המתלוננת. היא שללה התנהגות תוקפנית ואלימה מצדו, ושיתפה כי הדינמיקה ביניהם תקינה וממוקדת סביב צרכיו החומריים והרגשיים של בנם, כי הוא משלם מזונות כנדרש, ושוהה עם הילד בהסכמה מעבר לזמני שהות. בשיחה עם המתלוננת (בשנות העשרים לחייה) סיפרה כי האירוע התרחש ימים אחדים לפני המועד בו צריכה הייתה להתגייס, אך בשל מצבה הפיזי והמנטלי פנתה למעקב פסיכיאטרי ולקב"ן, וקיבלה פטור משירות צבאי. בהמשך טופלה מספר פעמים בשל התקפי חרדה. מאז אין קשר כלשהו בינה לבין הנאשם, והיא אינה חוששת מפניו.

קצינת המבחן המליצה על דחיית הדיון על מנת לשלב את הנאשם בטיפול. ביום 10.3.25 עדכנה קצינת המבחן כי בשל נסיבות שאינן תלויות בנאשם, התעכב שילובו בטיפול, והמליצה לדחות את הדיון בארבעה חודשים נוספים.

3. תסקיר מיום 4.6.25: הנאשם משולב מאז יום 2.2.25 בטיפול פרטני במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה. הנאשם ביטא תחושות חיוביות, שיתף כי הוא זוכה לרכוש מיומנויות להתמודדות במצבי דחק, והביע רצון להמשיך בטיפול. קצינת המבחן שוחחה עם העו"ס המטפלת, אשר עדכנה כי הנאשם מגלה אחריות ומחויבות לטיפול, משתף בפתיחות מעולמו,

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

ורואה במפגשים הזדמנות לעבוד על דפוסיו המכשילים. היא התרשמה מצעיר המגלה מסירות ואהבה רבה כלפי בנו, ומעוניין לגדלו באופן מיטיב. קצינת המבחן המליצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן במהלכו ימשיך בטיפול פרטני, ולהימנע מעונש מאסר בפועל, אף בעבודות שירות, מחשש לפגיעה בנאשם, הן מנטלית והן כדי למנוע קשיים בהורות המשותפת וכיכולתו לעמוד בתשלומי המזונות. במקביל המליצה להטיל עליו צו של"צ בהיקף 180 שעות, בצד מאסר על-תנאי ופיצויים למתלוננת.

בדין מיום 10.6.25 ביקש ב"כ הנאשם, בהסכמת המאשימה, להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, על מנת להעמיק בהליך הטיפולי בטרם ישלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש. כן הופנה הנאשם פעם נוספת לממונה על עבודות שירות (תוקף חוות דעת קודמת פקע בינתיים).

4. תסקיר מיום 21.9.25: הנאשם מצוי בזוגיות מזה כשנתיים, ממשיך להתגורר בבית הוריו ובעבודתו כעצמאי; דואג לבנו עמו הוא ביחסים טובים, ומקפיד על הסדרי השהות; התקשורת עם בר ממוקדת בטיפול בבנם המשותף; שלל אינטראקציה כלשהי עם המתלוננת. דיווח עדכני מהעו"ס המטפלת בנאשם העלה כי הוא מתמיד בהגעתו לטיפול, משתף בפתיחות ומפנים את תוכני הטיפול. ניסיונותיה של קצינת המבחן ליצור קשר עם בר ועם המתלוננת לא נשאו פרי. קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם בחר למנף את ההליך המשפטי לקידום ההליך הטיפולי, ועושה זאת בהצלחה. הוא מגלה יכולות לפתיחות ולכנות, בצד חיבור רגשי לעצמו ולסביבתו. בהתאמה, קצינת המבחן העריכה כי פחת הסיכון לכך שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות. היא חזרה על הערכתה, כי עונש מאסר בעבודות שירות עלול לפגוע בשיקומו של הנאשם ולגרום לנסיגה לו ולמשפחתו. היא שבה על המלצתה באשר לתוצאת ההליך, ולנוכח דבריו של הנאשם, הציעה להגדיל את היקף צו השל"צ ל-250 שעות.

הממונה על עבודות שירות מצא כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. כאמור בפתח גזר הדין, טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בשתי פעימות, תחילה ביום 30.4.24, אז הופנה הנאשם לשירות המבחן, ובהמשך ביום 16.12.25.

ב"כ המאשימה סקרו את עובדות כתב האישום המתוקן, ועמדו על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בדגש על הפגיעה בכיטחונה ובגופה של המתלוננת, תוך גרימת סיכון לעוברים

עמוד 4 מתוך 12

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

בדרך. פוטנציאל הנזק גבוה. ענייננו באירוע שעלול היה להסתיים באופן טראגי, ככל שהמתלוננת הייתה מוצאת עצמה מתחת לגלגלי מכוניתו של הנאשם. הם הפנו לפסיקה בניסיון להמחיש את מדיניות הענישה, וביקשו לקבוע את מתחם העונש בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. בתום הדין הראשון, בהתחשב, מן העבר האחד, בהיעדר הרשעות קודמות ובהודאתו של הנאשם, ומן העבר האחר, בכך שההודאה באה לאחר שנשלמה שמיעת הראיות, ביקשו לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת. בתום הדין השני, בעקבות ההליך הטיפולי בו השתתף הנאשם בהצלחה במשך כעשרה חודשים, ביקשו לחרוג קמעה לקולה ממתחם העונש לו עתרו, ולהעמיד את עונשו של הנאשם על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, ללא שינוי במרכיבי הענישה האחרים.

6. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לקבוע, כי עבירת התקיפה בה הורשע הנאשם בוצעה בנסיבות ייחודיות, כשלשיתתו, העבירה העיקרית היא הנהיגה הפוחזת, באופן המלמד על כך שהיסוד הנפשי של הנאשם הוא ברף נמוך. אין המדובר במי שהגיע לזירת העבירה כשהוא ש אליו קרב, או מתוך כוונה לפגוע במאן דהוא. המדובר באירוע שהתפתח תוך שניות, כשהנאשם כשל כישלון חרוץ בהפעלת שיקול דעתו, וביצע מעשים בעלי פוטנציאל נזק גבוה. כתב האישום תוקן לקולה באופן משמעותי, הן בפרק העובדות והן בהוראות החיקוק, ומשכך אין לזקוף לחובתו של הנאשם את החלטתו לנהל הוכחות עד תום, שכן רק בעקבות זאת עלה בידי הצדדים להגיע לעמק השווה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, תוך התייחסות ביקורתית לפסיקה שהוגשה בידי המאשימה, וביקש לקבוע מתחם עונש שתחתיתו במאסר על-תנאי.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקירי המבחן. אלו, בשילוב גילו הצעיר; היעדר הרשעות קודמות; חריצותו הרבה; האופן הבוגר בו הוא מנהל את חייו המקצועיים והאישיים, מתוך מטרה לטפל בבנו; ללא כל תמיכה משפחתית, אם כבר, הוא זה שמסייע להוריו ולאחיו; הירתמותו לטיפול המלמדת באופן מובהק על הצלחה של תהליך השיקום, לבטח על פוטנציאל שיקום ממשי; התרשמות גורמי הטיפול מהפגיעה שתיגרם לנאשם ככל שיוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות; עמדתה של המאשימה, אשר מסכימה לחריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום – כל אלו מצדיקים, לטענת ההגנה, אימוץ של המלצות שירות המבחן, תוך מתן בכורה לשיקולי השיקום על פני שיקולי הענישה האחרים.

7. הנאשם העיד באופן מרשים בשני הדיונים בהם נשמעו דבריו לעונש. הוא הביע חרטה עמוקה, ולהתרשמותי כנה, על מעשיו במהלך האירוע. בדיון מיום 30.4.24 שיתף הנאשם באשר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

לנסיבותיו האישיות. אביא את עיקרי הדברים מפי אומרים: "שיקמתי את עצמי. פתחתי עסק של גינן. לאחר פחות מחצי שנה פתחתי עוד עסק של פרחים, אני בא מבית שאין כ"כ כסף, יש לי אחות חיילת ואחות סטודנטית. אבי מקבל ביטוח לאומי, עבר ניתוח ביד, אימי עברה ניתוח בלב. אני משלם מזונות. להיות שכיר לא אופציה בשבילי, כי המשכורות נמוכות. אני עושה מאמצים וגם אעשה, במטרה לגדול בחיים שלי. עוזר להורים שלי בבית. משלם מזונות באופן קבוע, ברוך השם מתפתח כל חודש יותר ויותר בהתפתחות האישית והעסקית... החיים הפרטיים שלי טובים סביב העבודה 24 שעות, ביום בגינן בלילה מכין זרים של פרחים במחסן. פעמיים בשבוע עם הילד משקיע בו היום, לוקח אותו איתי לפעילויות, ג'ימבורי, עושים דברים בבית, משקיע בו המון. אני עושה הכל מהכל כדי להיות אבא הכי טוב בעולם. זו הסיבה שאני רוצה להצליח בחיים, שלבן שלי לא יהיה חיים קשים כלכלית עד גיל 18, כמו שהיה לי. אני אדאג לו להכל, כסף ללימודים שלו, הכל מהכל. יש לי מטרה לקנות בית משלי עד גיל 30. אני גם עוזר להוריי בחשבונות, בקניות כי אני גר אצלם. מכיר להם תודה על זה מאד. אני מבטיח שלעולם לעולם לא אעשה מעשים שאסור לעשות. מעשים אלימים, הרכב שלי משתמש בו המון, נוסע בין הגינן, המשלוחים, לקוחות, מסייע את אחותי הקטנה, אוסף את הילד מהגן. אני רוצה להצליח ורוצה חיים שקטים. אני משנה לשנה מתקדם למקום שאני רוצה להגיע. בעזרת השם בשנה הבאה אלמד אדריכלות נוף, אני רוצה להתקדם ולהיות איש עסקים בתחום הגינן, כל שנה יש לי יעד ואני רוצה לעשות עליו וי. עשיתי צבא מלא, הייתי ב----- (הפרטים הושמטו לשם הגנה על ביטחון מידע; ג' א'). לפני שהתקבלתי לשם עשיתי פרויקט חצי שנה הייתי מצטיין ארצי. פרויקט במסגרת מכללות של הנדסאי רכב וצבא, בחרו חבר'ה עם ציונים גבוהים, אני הייתי אחד מהם. הפרויקט שלי היה בדיקת לחץ של כריות הרמה לטנקים בכלי צמ"ה. עשיתי את הפרויקט חצי שנה, בניתי מכבש הידראולי, קיבלתי ציון גבוה ואז התקבלתי ליחידה. ביחידה מאד אהבו אותי, עשיתי עבודה טובה, שמו אותי על תקן מהנדס, למרות שהייתי הנדסאי. עם הזמן בצבא הבת זוג שלי נכנסה להיריון התחננו, ואז החל לי קושי כלכלי, המפקדים התחשבו בי והעבירו אותי לתפקיד שאוכל לעבוד ולסייע בבית. כך סיימתי שירות צבאי מלא, כאשר השתחררתי פתחתי את העסק שאני עובד בו. בהתחלה עבדתי בתור הנדסאי מכונות ובגלל המשכורת, עברתי להיות עצמאי. גם בבית ספר הכל היה טוב איתי, אף פעם לא חיפשתי לעשות רע לאף אחד, אני אדם של שגרה. מחפש רק שקט בחיים ואושר זה הכל. לשאלת בית המשפט, ככל שבימ"ש יפנה אותי לשירות המבחן אני מתכוון לשתף פעולה, באופן מלא, להגיע לכל המפגשים ולמלא את בקשות קצינת המבחן. אני גם אנסה לגייס עובד לעסק שלי, שבימים שאצטרך להגיע לפגישות עם שירות המבחן, יוכל לעבוד במקומי".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

בדין מיום 16.12.25 שיתף הנאשם באשר לחשיבותם של המפגשים הטיפוליים עבורו, תובנות שהפיק, והאופן בו הוא מיישמן בחי היום-יום. הוא הביע את הערכתו ותודתו על הזכות שניתנה לו להשתתף בטיפול. לבקשת בית המשפט שיתף הנאשם באשר לסדר יומו והאופן בו הוא מתמודד עם המטלות שנטל על עצמו, והסביר מנקודת מבט בוגרת ומפוכחת את השלכות העונש שיטל עליו, ככל שבית המשפט ימצא לגזור עליו מאסר בעבודות שירות.

דיון

8. כמצוין בפתח גזר הדין, הליך ההוכחות נשמע עד תומו, כך שלבית המשפט ניתנה הזדמנות להתרשם באופן בלתי אמצעי מהעדים כולם. אציין במיוחד את התרשמותי הטובה מעדותה של המתלוננת, אשר העידה מדם ליבה, ושיתפה בטראומה שחוותה. אומר למתלוננת באופן אישי, כי אין בלבי ספק שעדותה היוותה שיקול מרכזי בהחלטתו של הנאשם להודות סופו של יום במיוחס לו. ועוד אוסיף, כי תוצאת גזר הדין, הגם שמקילה מאוד עם הנאשם, אין בה כדי להפחית כמלוא הנימה מהערכתי באשר למידת הפגיעה שסבלה המתלוננת כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם.

9. בבחינת השיקולים לקביעת מתחם העונש נציב לנגד עינינו את כתב האישום המתוקן. לטובת הנאשם: (-) הוא לא תכנן מראש את המעשה, אותו ביצע באופן ספונטני ובאימפולסיביות; (-) הנסיעה, כשהמתלוננת אוחזת בדלת הרכב ורגליה נגררות על הכביש, ארכה מטרים בודדים; (-) עם נפילתה של המתלוננת שהרפתה את אחיזתה, הנאשם עצר את הרכב; (-) הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת אינו כבד.

לחובתו של הנאשם: (-) נקל להניח כי לא רצה לפגוע במתלוננת, אך חזקה כי היה מודע להסתברות כי תיפגע כתוצאה מהאופן בו גרר אותה במכוניתו; (-) הנאשם פגע במתלוננת על רקע של מה בכך, על לא עוול בכפה, אך מכיוון שביקשה למלא אחר רצונה של אחותה בר, ולאסוף את הפעוט כדי להעבירו מאביו לידי אמו; (-) הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת אינו רב, אך פוטנציאל הפגיעה גבוה מאוד, פיזית ונפשית; (-) הנאשם נסע מהמקום מבלי לעמוד על מצבה של המתלוננת.

10. בכל הקשור במדיניות הענישה, בחנתי את פסקי שהגישו הצדדים. ניכר כי חרף הנסיבות החריגות של המקרה דנן, ב"כ הנאשם השכיל לאתר מקרים קרובים ככל הניתן. המאשימה, מנגד,

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

הגישה פסקי דין בעבירות אלימות מובהקות, בנסיבות שלא ניתן להקיש מהן לענייננו אנו. אפנה לחלק מפסקי הדין שהגיש ב"כ הנאשם, ולפסקי דין נוספים:

(-) רע"פ 9937/16 קווין נ' מדינת ישראל (6.3.18). הוגש בידי ההגנה. המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ונהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. שוטר שעסק בפעילות אכיפה בנתב"ג הבחין במבקש נוהג במונית, וביקש ממנו להציג בפניו אישור יציאה משדה התעופה. בתגובה החל המבקש בנסיעה פראית מהמקום, ותקף את השוטר כשעלה עם גלגל מכונניתו על כף רגלו. כתוצאה מכך נגרמו לשוטר נפיחות ואודם ברגלו. המשטרה פתחה במרדף אחרי המבקש למרחק של כשני ק"מ, במהלכו סטה המבקש מנתיב לנתיב מבלי להישמע להוראות השוטרים. במסגרת הסדר הטיעון הודיעו הצדדים, כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי, יעתרו במשותף לגזור על המבקש מאסר על-תנאי בצד צו של"צ בהיקף 250 שעות ועונשים נלווים, לרבות הפעלת התחייבות מהרשעה קודמת. לאחר שהתקבל התסקיר, הודיעה המשיבה לבית המשפט כי לשיטתה התסקיר שלילי, ומשכך טענו הצדדים לעונש באופן חופשי. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 1454/14 אבו סנד נ' מדינת ישראל (26.2.14). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות נהיגה בפזיזות, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, והכשלת שוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. בעת שנהג ברכב הגיע המבקש למחסום משטרה יזום, לא ציית להוראות השוטרים לעצור בצד הכביש, ופתח בנסיעה מהירה, כשאחד השוטרים נאלץ לקפוץ לשולי הכביש כדי לא להיפגע. השוטרים פתחו במרדף אחר המבקש, תוך כריזה חוזרת שיעצור את רכבו. במהלך נסיעתו מהירה "זגוג" המבקש בין הנתיבים, באופן שגרם לכלי רכב לזוז לשוליים. בשלב מסוים פנה שמאלה, עצר את הרכב, ושלושה נוסעים שהיו עמו הצליחו להימלט. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין מאסר קצר לבין שנת מאסר, אך מכיוון שהמבקש היה נתון במעצר 30 ימים, ושהה "מעצר בית" כשבעה חודשים, הסתפק במאסר על-תנאי ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, קבע כי מתחם העונש המתאים למעשיו של המבקש נע בין 3-24 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בנתוניו, בשילוב עם ההלכה לפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין עם נאשמים, העמיד את עונשו של המבקש על 5 חודשי מאסר בפועל, מבלי להתערב במרכיבי הענישה האחרים. בקשתו של המבקש לרשות ערעור – נדחתה.

עמוד 8 מתוך 12

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

(-) עפ"ג (ירושלים) 18140-04-22 אברמס נ' מדינת ישראל (18.5.22). המערער הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות נהיגה נמהרת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. על רקע ויכוח בין המערער לבין מאבטחת בחניון ביה"ח "שערי צדק" באשר לתשלום בחניון, ניסה המערער לצאת ברכבו מהחניון, בעוד המאבטחת נעמדה מול הרכב כדי לעצרו. למרות זאת, המערער המשיך בנסיעה בת מספר מטרים, בעוד המאבטחת שרועה על מכסה המנוע. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין מאסר קצר לבין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, חרג לקולה מהמתחם משיקולי שיקום, וגזר על המערער מאסר על-תנאי, של"צ והתחייבות. בקשתו של הנאשם לביטול הרשעתו – נדחתה, וערעורו נדחה אף הוא.

(-) ת"פ (שלום ב"ש) 1773-05-22 מדינת ישראל נ' מישייב (18.9.23). הוגש בידי ההגנה. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ונהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין. במהלך טיפול במוסך ועל רקע ויכוח עם המתלונן שעבד במקום, ניגש הנאשם למכוניתו, הרים את חולצתו, שלף חפץ שנחזה להיות אקדח, וכיוונו לעבר המתלונן תוך השמעת איום כי יפגע בו. בהמשך הגיעה בת זוגו של המתלונן, ושאלה לפשר ההתרחשות. אז נסע הנאשם במכוניתו לפנים ולאחור בחוסר זהירות, ובתוך כך פגע ברגלה. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם "כרף הבינוני-נמוך של המתחם" ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

(-) ת"פ (שלום ירושלים) 20486-03-12 מדינת ישראל נ' בן שמשון (28.6.15). הוגש בידי ההגנה. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, ותקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. הנאשם עקף במכוניתו טור של מכוניות, שנהגיהן המתינו לבדיקה בכניסה לחניון. מאבטח שהגיע למקום הורה לנאשם לחזור לטור ולהמתין לבדיקה, אך הנאשם לחץ על דוושת התאוצה, באומרו למאבטח "לזוז או שיזיין אותו". הרכב פגע במאבטח, אשר התיישב על מכסה המנוע. הנאשם המשיך בנסיעה כ-20 מטר, כשהמאבטח שוכב על מכסה המנוע. בשלב זה בלם הנאשם את מכוניתו, וכתוצאה מכך נפל המאבטח ארצה, נחבל ונקע את רגלו, ופונה בהמשך לקבלת טיפול רפואי. מתחם העונש נקבע בין מאסר על-תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל, והנאשם נדון למאסר על-תנאי, צו מבחן, של"צ בהיקף 140 שעות ופיצויים למתלונן.

עמוד 9 מתוך 12

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

11. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש בגין העבירות שביצע הנאשם, בין 3-12 חודשי מאסר בפועל.

12. באשר לעונש המתאים לנאשם, הצדדים הסכימו על כך שהנאשם ראוי להקלה מיוחדת משיקולי שיקום, בדרך של חריגה לקולה ממתחם העונש. המחלוקת ביניהם נותרה באשר למידת החריגה. אזכיר בהקשר זה, כי המאשימה עתרה למתחם עונש בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. בטרם הופנה הנאשם לתסקיר ביקשה לגזור את עונשו בתחתית המתחם, ל-9 חודשי מאסר שיוכל לרצות בעבודות שירות, ולאחר קבלת התסקיר המסכם, ביקשה להעמיד את העונש על 7 חודשים בעבודות שירות. ב"כ הנאשם, מנגד, ביקש לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן. עוד אזכיר, כי במועד הצגת הסדר הטיעון וכתב האישום המתוקן סברתי, כי לא תצמח תועלת מהפנייתו של הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, ורק לאחר ששמעתי את דברי הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש (בפעימה הראשונה), שיניתי מדעתי והוריתי על המצאת תסקיר. בדיעבד, טוב שכך.

13. סבורני כי השיקולים הנזקפים לטובת הנאשם, יש בהם כדי להטות את הכף ולהצדיק ענישה שאיננה כוללת מרכיב של מאסר בפועל, אף לא בדרך של עבודות שירות. אפתח בטענת המאשימה, לפיה הנאשם הודה אמנם במיוחס לו, אך הודייתו ניתנה בפתח ישיבת הסיכומים, משמע, הוא ניהל את המשפט כמעט עד תומו, לא חסך מאומה מהעדים, ובהתאמה, חסך אך מעט מזמנו של בית המשפט. הטענה מדויקת, וזהו אחד השיקולים בגינם סברתי תחילה, כי לא יהיה זה נכון לדחות את השלמת ההליך בחודשים ארוכים לצורך קבלת תסקיר מבחן. ברם, מבלי למעט ממשקלה, לא ניתן להתעלם מכך שרק בעקבות שמיעת העדים, הגיעו הצדדים להסכמות בגדרן תוקן כתב האישום לקולה.

14. אשר לעצם ההודיה – לאחר ששמעתי את הנאשם בהרחבה, הן בשלב הבאת הראיות, אז כפר בביצוע העבירות, והן בשלב הטיעונים לעונש, כזכור, בשתי הזדמנויות, ולאחר שעיינתי בתסקירי המבחן, שוכנעתי כי קיבל על עצמו בלב שלם ובהרכנת ראש אחריות מלאה למעשיו. הנאשם בחור צעיר בתחילת דרכו בחייו, נעדר הרשעות קודמות, היה בן 23 במועד ביצוע העבירות, לפני כארבע שנים.

הנאשם, כפי שהעיד לפניי וכעולה מתסקירי המבחן, גדל במשפחה נורמטיבית חמה ואוהבת, לזוג הורים שעמלו קשה לפרנס את ילדיהם, אך חרף מאמצייהם היו נתונים במצוקה כלכלית, כזו שהצריכה סיוע של שירותי הרווחה. הנאשם, בן בכור מבין ארבעה, היה ער לקשיי הפרנסה של הוריו, שעתותיהם לא היו בידם, לקח על עצמו בגיל צעיר אחריות לסייע בטיפול

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

באחיו. כנער צעיר וחרוץ, המשיך הנאשם בתום לימודיו בתיכון לשנתיים נוספות של לימודים כהנדסאי, התגייס לצה"ל כפרוייקטנט במסלול שהותאם לכישוריו, וזכה להערכת מפקדיו. ברם, לאחר שבת זוגו הרתה והשניים החליטו להתחתן, ביקש לעבור תפקיד, באופן שאיפשר לו לעבוד ולהתפרנס במקביל לשירותו הצבאי. המדובר בהחלטה מושכלת של בחור צעיר, רציני ואחראי, שהיה מודע לכובד האחריות בהחלטה להביא ילד לעולם, וביקש לעשות כל שביכולתו כדי לפרנסו ולכלכלו, מתוך מודעות לכך שלא יוכל להסתייע בבני משפחתו. כך, בהיותו בן 21 בלבד, נישאו בר והנאשם.

הנאשם שיתף את קצינת המבחן בפתיחות ובכנות, כי התקשה תחילה לקבל את החלטתה של בר להיפרד ממנו, והמתיחות בין השניים עמדה ברקע להתנהגותו באירוע שבבסיס כתב האישום. הנאשם הביע כלימה וחרטה על המעשה. לדבריו, כל רצונו כיום, לעבוד, להתפתח, להקים משפחה, ולפרנס בכבוד את בנו. הנאשם השתף בתהליך טיפולי שיקומי משך כעשרה חודשים, וזכה לחוות דעות חיוביות, הן מהעו"ס המטפלת והן מקצינת המבחן. כעולה מהתסקירים, קצינת המבחן סבורה כי הנאשם הצליח למנף את ההליך המשפטי לקידום שיקומו, ועושה כן בהצלחה מרובה. כפועל יוצא מכך, פחת הסיכון שנשקף ממנו על רקע העבירה שביצע.

15. קצינת המבחן העריכה, כזכור, כי הטלת עונש מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, תגרום לנסיגה במצבו של הנאשם, לעומס רגשי, תפגע ביכולתו להמשיך בטיפול, תגרום למתחים נוספים בקשר עם בר סביב ההורות המשותפת, תקשה עליו לעמוד בתשלומי המזונות, ותפגע בפניותו לתפקוד הורי. הערכתה זו מקובלת עליי. אמנם, אינני סבור כי ביצוע עבודות שירות יגרום לנסיגה בהתנהלותו הנורמטיבית של הנאשם, כמי שאינו מאופיין בדפוסים עברייניים. בצד זאת, הסיכונים עליהם הצביעה קצינת המבחן מתיישבים עם סדר היום האינטנסיבי של הנאשם, אשר חייו סובבים סביב עבודה מאומצת בשתי עבודות, בצד טיפול מסור בבנו, שניכר כי עומד בראש מעייניו, כשאת אלו הוא מצליח לשלב עם פגישות טיפוליות אליהן הוא מגיע בעקביות ומפיק מהן רבות. מכאן, סבורני כי הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, תפגע באופן בלתי מידתי בסיכויי שיקומו של הנאשם.

לנוכח מסקנות אלו, ובהתחשב בתהליך השיקומי המוצלח שעבר הנאשם, הליך בו הכירה אף המאשימה, שוכנעתי כי ראוי לאפשר לו להמשיך בדרכו הטובה, ולהקל עליו בהטלת עונש שאיננו כולל מרכיב של מאסר בפועל. במקומו, כתחליף לענישה מוחשית, ובמידה רבה כעונש חינוכי, יוטל על הנאשם צו של"צ, ובצדו פיצויים למתלוננת.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24099-05-22 מדינת ישראל נ' חג'ג'

16. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית.
 - ב. הנאשם יבצע 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בעמותת "קופת הצדקה המרכזית" בנתניה, בהתאם לאמור בתסקיר המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
 - שירות המבחן יתבקש להגיש דו"ח ביניים בחלוף כמחצית השנה. תז"פ מזכירות.
 - ג. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
 - ד. פיצויים בסך 5,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.26 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.
- מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il ; (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) *35592 או בטלפון 073-2055000 ; (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

גיא אבנון, שופט

עמוד 12 מתוך 12